

බ්‍රිතාන්‍ය ජාතිකයෙකුගේ විමසුම් ඇසට ලක්වූ යටත් විජිත ලංකාව

ලංකාවේ මහා පාඨ දීම ලෙස සැලකෙන උඩරට ගිවිසුම මගින් උඩරට රාජධානිය බ්‍රිතාන්‍යයට ලියා පවරා දීම සිදුවූයේ 191 ක් ගත වී ඇති මේ මොහොතේ 19 වන සියවසේ ලංකාවේ පැවති සංස්කෘතික පසුබිම බ්‍රිතාන්‍ය ජාතිකයෙකුගේ ඇසට ලක්වී ඇති අයුරු විමසා බැලීමේ යම් වැදගත් කමක් ඇතැයි සිතමු. ජප මේ කොටස් වශයෙන් මබ වෙත ගෙන එන්නේ 1892 දී ලියා පල කරන ලද ඇලන් චෝල්ට්ස් ගේ පාමස් ඇන්ඩ් පර්ල්ස් නම් වූ කෘතිය ඇසුරෙන් සකස් කළ ලිපි පෙළකි.

වර්ෂ 1881 දී ලංකාවේ වාසය රත්වන්නේ සංඛ්‍යාව (යටත් විජිත ලේකම් කාර්යාලයේ ලේඛන වලට අනුව) 2,763,984ක් විය. මෙම සංඛ්‍යාවට, ලංකාවේ බටහිර දිග සැතපුම් 500ක් ඈතින් පිහිටි මාලේ කොදෙව් දූපත්වල වෙසෙන, සිංහල බසට හැකම් කියන බස් වහරක් සහිත 30,000ක පමණ මිලු ජන කොටස්ද එකතු විය යුතුය. එම මුළු ජනගහණයෙන් 1,846,614ක් වන නියම සිංහලයින් ප්‍රධාන වශයෙන් දූපතේ බටහිර සහ නිරිත දිග වෙසෙති. සමහර විට මොවුහු

තල්, පොල් ඝන මුතු පඩා

7 වැනි කොටස

කල, මෙම ඇස්තමේන්තුව පිළි ගැනීමට අපහසු එකක් බව පෙනී යයි. ලංකාවේ සිටි රණාධිරාජ්‍යයට මවුන්ගේ ප්‍රතිභාව ලේඛන ගත කොට තැබීම සඳහා මැකෝලි හෝ ප්‍රෙස්කෝට් වැනි රන් සිරියානම් මැරතන් සහ තර්මෝපිලිස් වැනි නම් සමග උරේන් උර ගැටෙන ආකාරයේ නම් වලින් හැඳින්විය හැකි ස්ථාන මෙහි

හෙළ බිමේ ජනී ජනයා

මුල් අවදියේදී ගංගා නම් ගං ඉවුරුබඩ සිට පැමිණ, වැද්දන් හා සරන් වැදුණු අයටලන්ගෙන් පැවත එන්නේ විය හැකිය. වැද්දන්ගෙන් ඉතිරි වී ඇති සුළු ජන ප්‍රමාණයක් අදත් ඊට අභ්‍යන්තරයට වී එඩෙර සහ වනවාරී පිවිත ගත කරති.

කඳුකරයේ ගිබේ. මෙහිදී අප විසින් අමතක නොකල යුතු කරුණක් ඇත. එනම්, යුරෝ-

නුවර පෙරහැර - බ්‍රිතාන්‍ය පාලන යුගය

කාලයාගේ ඇවෑමෙන්, අප කලින් පරිච්ඡේදයේදී සඳහන් කල පරිදි ඉන්දියාවේ මලබාර් වෙරළේ සිට පැමිණි දුම්බසින් විසින් දිවයිනේ උතුරුකර දිස්ත්‍රික්කවල සිටි සිංහලයින් ඉන් ඉවතට පලවා හැරියහ. වර්තමානයේ සිටින දුම්බසින්ගේ සංඛ්‍යාව 700,000 පමණ, එනම් මුළු ජනගහනයෙන් තුනෙන් එකකටත් වඩා අඩු ප්‍රමාණයකි. ශිව ඇදහිල්ලෙන් පමණක් නොව මවුන් ජාතියෙන් හා භාෂාවෙන්ද වෙනස්ය.

නායාන්මකව මෙන්ම ප්‍රායෝගිකවද, බොද්ධයන් ලෙස සිංහලයින්ද, බ්‍රාහ්මණයින් ලෙස දුම්බසින්ද සාමාන්‍ය කතෝලිකයින්ට වඩා උසස් ය. නොඑසේ නම් අඩු තරම්ත් සමාන තත්වයක හෝ සිටී. බොද්ධයින් පුනරුත්පත්තිය, නැතහොත් බව සංසරණය විශ්වාස කරති. එයට අනුව මතු භෞද්දයෙන් වර්තමාන පිටිතයේ ක්‍රියාකාරකම් මත මතු පිටිතය රඳා පවතී. එමෙන්ම දැනම පිටිත ගත කරන්නවුන්ගේ පිරිසිදු ආත්ම, නිර්වාණයට, එනම් ධ්‍යානගත වුවාට බඳු වූ තත්වයකට, නැතහොත් කිසි දෙයක් හා නොබැඳී පිරිසිදු අවලෝකනයකට පත් වෙති. බුදුන් වහන්සේ වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද මූලික මූල ධර්ම තුන නම් පාප ක්‍රියාවන්ගෙන් වැලකීම, ධර්මය පිළිපැදීම, සහ සිත සංවර කර ගැනීමය.

සිංහලයින්ගේ අත් සහ කකුල් කුඩා මෙන්ම මට්ටමයි. බොහෝ පිරිමි සැළැඹිල්ලේ නියැලුණු ඉතා ආදානවත් ලෙස දිගට වවති. එම පුරුද්ද වන සහ නහිරි මිනිසුන් අනරුද ඇත. එසේ වැටීමෙන් මවුන් ඇතැම්මට අදහස් කරන්නේ වැඩපලෙහි යෙදීමෙන් සිය අත් කිලිටි කර ගැනීමට මවුන් තුල පවත්නා නොකැමැත්තයි.

සිංහලයෝ වැඩෙහි යෙදීම මග හැරිය හැකි සෑම අවස්ථාවකම එසේ මග හැර වැඩ නොකර සිටිති.

ඊපසේ විවිධ ජාතීන් නිරන්තරයෙන්ම කොටස් වලට කැඩී කැඩී එකිනෙකට වෙනස් ජාතීන් ලෙස ගොඩ නැගෙන අතරේ ලංකාව එහි පෞරාණික අභ්‍යන්තරව පැවති තැනකට දුරට රැ ක ගෙන ඇති ආකාරයයි. එහි භාෂාව, ආගම, සහ පුජනීය ස්මාරක ඉහත කී කාරණයේ ජයග්‍රාහී සාධක වේ. එඩෙර ගෝත්‍රිකයින් හැරුණු විට මහ පොලොව මත වාසය කරන සියළුම බොද්ධ ජාතීන් අත් කිසිදු ජාතියකටත් වඩා දිගු කාලයක් සිය පෞද්ගලිකත්වය රැ ක ගන්නේ කෙසේද යන්න තවම ප්‍රමාණවත් ලෙස පරීක්ෂණයට ලක් වී නොමැත.

දුම්බසන්, බ්‍රාහ්මණයින් ලෙස බුන්ම වන්දනාවේ යෙදෙන්නේ හෝ ඔහු වෙනුවෙන් ආශ්‍රම ඉදි කරන්නේ හෝ හැකි නමුදු, බුන්ම යනු ස්වයංආදානායක් ලෙස සලකා ඔහු කෙරෙහි විශ්වාසය තබා ඇත. බොහෝ කාරණා වලට අනුව බුන්මගේ ඉතිහාසය ඒබ්‍රහම ගේ නවත් අර්ථ කථනයක් සේ සැලකිය හැකිය. නම් දෙකේ කිරිටු සමානත්වයක් ඇත. ඔහුගේ කිරිද සරස්වතී සහ සාරා යන නම් දෙකද එබඳුය. මීළඟට මුවර් ජාතිය පිළිබඳව සලකා බලමු. සංඛ්‍යාවෙන් 184,000 පමණ වන මවුහු සියවස් වියසකට පමණ පෙර ලංකාවට පැමිණි මහම-

ශ්‍රියා කුමාරසිංහ නර්සිලන්තාගේ සිට

දිකයින්ගෙන් පැවත එන්නෝ වෙති. අවුරුදු 1500ක් පමණ රටේ වෙළඳාම පැවතුනේ මවුන් අතෙහිය. විරිතමානයෙහි ද කොළඹ සිටින ඉතා සියුම්, ශුර බුද්ධියෙන් යුතු වෙළෙඳුන් අතර තවම මුවර් ජාතිකයින් දැකිය හැකිය.

රටේ ජනගහණය අතර තනිකර එක් ජාතියකට අයත් නොවන ආසියාතික සහ අප්‍රිකානු සංකුමනිකයන්, මැලේ, ජාවා, පාසි, ඇප්ගන්, නිග්‍රෝ, කපීර් ආදිය විශාල පිරිසක් සිටිති. අවසාන වශයෙන් 5000ක් පමණ වන යුරෝපීයයන්ද, 18,000ක් පමණ වන යුරෝ-ආසියාතික බර්ගර්වරුන්ද, කලවම් පාකුලියින් හා ලන්දේසින්ද යන සියල්ලම එකතුව ගත් කල මුළු ජනගහණය 3,000,000ක් පමණ වනු ඇත. සිංහලයන් හින්දු විශ්වාසයට යුතුය. බොහෝමයක් පිරිමි සෞභාග්‍යයට භාවිතය සංකලනයකින් යුතුය. මවුන්ගේ සම කුරුදු පැහැයට හුරුය. කළු හෝ මුහුරු ඇස් සහිත මුහුණ ආසියාතිකයින්ට වඩා යුරෝපීයයන්ට සමාන වේ. ඉතාමත් දැකුම්කළු කෙස් වැටී මවුන්ට තිබේ. මවුහු කොණ්ඩය ගිස පසුපසට එකතු කොට වළලුකේ මෙන් කරකවා ගැටියක් බඳිති.

එසේ ගැට ගැසු කොණ්ඩය සෞභාග්‍යය පමණ ලොකු ඉඩකඩ පනාවකින් සරසනී. සමහරු යටටවුම් අඳිති. සමහරු සාර තුනක් දිග කම්බායක් ඉහ වැටේ පටලවා අඳිති. නුවර දිස්ත්‍රික්කයේ ඉහල පැලැන්තියේ අය පුද්ගලයෙකුගේ ගාමිතිර තරබාරු පෙනුම ඉතා වැදගත් කොට සලකන හෙයින් මවුහු සිය ශරීරය වටා සුදු කපු රෙදි රවුම් කීපයක් මතා ගනිති. සිංහලයින්ගේ අත් සහ කකුල් කුඩා මෙන්ම මට්ටමයි. බොහෝ පිරිමි සුළැඹිල්ලේ නියැලුණු ඉතා ආදානවත් ලෙස දිගට වවති. එම පුරුද්ද වන සහ නහිරි මිනිසුන් අතරද ඇත. එසේ වැටීමෙන් මවුන් ඇතැම්මට අදහස් කරන්නේ වැඩපලෙහි යෙදීමෙන් සිය අත් කිලිටි කර ගැනීමට මවුන් තුල පවත්නා සහ අප්‍රිකානු සහ කෙරෙහිවැඩි සිංහලයෝ වැඩෙහි යෙදීම මග හැරිය හැකි සෑම අවස්ථාවකම එසේ මග හැර වැඩ නොකර සිටිති.

කඳුකර දිස්ත්‍රික්කවල ප්‍රධාන වශයෙන් දුම්බසින් කුලී කරුවන් ලෙස සේවය කරති. වැඩ කරන විට මවුන් අමුදිය යනුවෙන් හඳුන්වන කුඩා හතරැස් සේ රෙදි කැබැල්ලක් පමණක් අඳිති. පැළඳ සිටින තලස්පාව සහ කඩුක්කන්, එමෙන්ම පෞරුසයකින් යුතු හැඩිදැඩි පෙනුම සහ කැපී පෙනෙන වැරැදි සහගත නොවේ. මන්ද යත්, මවුන් සත්සුන්ය, ක්‍රියාශීලීය, සිංහලයින්ට වඩා

32 800

කවි කොළය

මානව අයිතියට කෙණෙහිලි කරන හැටි පැමිණිලි කරන්නට කොමිසම ළඟට ගිහින් හයියෙන් අඬ අඩා විස්තර කරන ගමන් මේකයි තමිල් වෙල්වම් කී අවනඩුව

ලොකක්කග උපන් දින සාදය හරි ඉහළින් සමරන්නටම මේ ඔක්තෝබර් මාසේ නැවකට බැලුම් පුරවා අරගෙන එද්දී යුද හමුදාව කළ දේ නම් හොඳම නැත

වෙන්තසිංහ